

Arrest

nr. 263 826 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraaks staatsburger te zijn van Koerdische origine. U werd op 25 oktober 1997 geboren te Suleimaniya in Koerdistan.

Uw vader was als zelfstandige werkzaam op de financiële markt: op straat wisselde hij geld, dinars en dollars, om.

Begin september 2015 kwam uw vader naar huis en zei dat hij voor 170.000 dollar aan schulden had gemaakt. Hij was failliet gegaan en kon ook jullie woning niet langer behouden.

In de daaropvolgende dagen dienden twee schuldeisers, X en X, een klacht in tegen uw vader bij de politie. Omdat hij bang was om gearresteerd te worden, dook uw vader onder op een onbekende locatie. Vervolgens kwam er een derde schuldeiser, X, aan uw deur kloppen en vroeg naar uw vader. Uw moeder antwoordde dat ze niet wist waar uw vader was en daarop zei de man dat als uw vader hem niet zou komen opzoeken, u en uw moeder zouden opdraaien voor zijn fouten.

Een week later werd uw vader gearresteerd. Toen uw moeder naar het politiekantoor ging, vertelde uw vader dat hij zijn geldschulden niet terug kon betalen aan de drie schuldeisers. Uw vader werd naar de gevangenis overgebracht.

Op 25 september 2015 werd uw ouderlijke woning verkocht en trok u met uw gezin in bij uw grootvader langs vaders kant.

De schuldeisers kwamen verschillende keren langs in het huis van uw grootvader. Ze dreigden ermee om u te ontvoeren indien de schulden niet terug betaald zouden worden.

Uw moeder ging twee keer langs bij de politie en diende klacht in tegen de schuldeisers. De politie ondervroeg de schuldeisers maar kon echter niets met haar klacht doen, aangezien uw moeder geen bewijzen kon voorleggen.

Op 10 oktober 2015 verliet u Irak.

In 2016 diende u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in. Uw asielaanvraag werd echter geweigerd en deze beslissing werd in uw beroepsprocedure nogmaals bevestigd.

Kort na uw vertrek uit Irak vernam u nog eenmalig via uw moeder dat de schuldeisers bij uw grootvader waren langsgesproken. Verder heeft u geen contact meer met uw familie – drie ooms en een tante langs vaders zijde - in Suleimaniya.

In België diende u een verzoek om internationale bescherming in op 11 september 2019.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie koestert dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Irak om vervolgd te worden door de schuldeisers van uw vader (CGVS, p. 6-7). U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen omwille van volgende redenen.

Het CGVS heeft uw eerdere asielaanvraag in Duitsland van 2016 (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) opgevraagd en constateert eerst en vooral dat uw asielrelaas hier geenszins overeen stemt met de informatie die uit uw Duitse dossier naar voor komt, waardoor de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees volledig ondermijnd wordt. Zo hebt u bij de Belgische asielinstanties compleet andere verklaringen afgelegd betreffende de reden waarom u niet langer in Irak kon verblijven en repte u met geen woord over de geldschulden en gevangenisstraf van uw vader, hetgeen u in België aanvoert als de kern van uw relaas:

In Duitsland verklaarde u namelijk dat een van uw ooms langs moeders kant anderhalf jaar in de gevangenis heeft gezeten voor moord. Na zijn vrijlating werd hij echter bedreigd door de familie van de vermoorde persoon. Nadat uw oom naar Zwitserland gevlucht was, richtte deze familie zich tot uw moeder: ze ontving dreigbrieven waarin stond dat zij ontvoerd zouden worden. Daarop doken jullie in 2013 onder bij een oom langs vaders kant tot en met jullie vertrek in oktober 2015. Uw ouders planden de reis naar Europa op 1 oktober en uw ouderlijke woning werd verkocht om met het geld deze reis te financieren. Betreffende de verblijfplaats van uw vader verklaarde u dat u geen flauw idee had waar hij zich op dat moment bevond. Tot slot stelde u dat u ongeveer een keer per week contact onderhield met uw familie in Irak.

Wanneer u letterlijk gevraagd werd welke asielmotieven u bij de Duitse autoriteiten hebt aangevoerd, beaamt u zonder verpinken dat u er eveneens de financiële schulden van uw vader aanhaalde en de bedreiging die daaruit volgde in uw hoofde (CGVS, p. 14). Wanneer u geconfronteerd werd met de verklaringen die u in Duitsland hebt afgelegd (zoals in bovenstaande omschreven), valt u schijnbaar compleet uit de lucht en repliceert u droogweg dat u zoiets niet verteld hebt (CGVS, p. 15). Dergelijke flagrante leugens bevestigen des te sterker het gegeven dat u geen schroom heeft de asielinstanties danig te misleiden en zijn kenmerkend voor het frauduleuze karakter van uw asielaanvraag.

Naast het feit dat uw relaas geenszins strookt met het verhaal dat u bij de Duitse asielautoriteiten heeft opgevoerd, zijn uw verklaringen bovendien doorspekt van vaagheden alsook weinig concreet, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas alweer ondermijnt:

Zo slaagt u er geenszins in welomschreven verklaringen af te leggen betreffende het werk van uw vader en u komt niet verder dan oppervlakkig te stellen dat hij geld wisselde op straat en weet u zelfs niet eens waar hij ergens stond, noch waar hij zijn dollars en dinars dan wel haalde (CGVS, p.8). Voorts kan u niet concreet duiden wanneer uw vader exact opgesloten werd in de gevangenis en kan u verder niet vertellen of de man al dan niet een rechtszaak kreeg, noch of hij werd veroordeeld en welk vonnis hij kreeg, noch hoe lang zijn gevangenisstraf zou duren én weet u zelfs niet eens in welke gevangenis hij (tot op vandaag) opgesloten zit. Ook uw moeder heeft over dit alles niets aan u verteld (CGVS, p. 4, 9-10), hetgeen weinig aannemelijk lijkt. Aangezien u het vermeende faillissement van uw vader en zijn opsluiting in de gevangenis als de kern van uw relaas oppert, zou redelijkerwijs van u verwacht mogen worden dat u dergelijke zaken veel concreter en gedetailleerder zou toelichten. Ook betreffende de drie schuldeisers die het leven van u en uw familie zuur maakten, kan u niets meer zeggen dan enkel hun voornamen (CGVS, p. 7, 9). Het is niet ernstig dat u geen enkele vorm van informatie kan geven over de mannen waarvoor u meent een vrees voor uw leven te koesteren, hetgeen redelijkerwijs van u verwacht kan worden. Voorts is uw verklaring dat uw moeder twee keer een klacht indiende bij de politie nadat de schuldeisers jullie kwamen bedreigen en de politie niets kon doen wegens gebrek aan bewijs (CGVS, p. 12), slechts een blote bewering die u met geen enkel begin van bewijs weet te staven. Tot slot doet het de wenkbrauwen fronsen dat jullie na jullie vertrek niet meer werden gecontacteerd door de schuldeisers en dat uw grootvader (naar uw weten) slechts nog eenmalig door de schuldeisers gecontacteerd zou zijn geweest (CGVS, p. 13-14). Echter is het weinig aannemelijk dat de schuldeisers, indien ze danig uit waren op het recupereren van hun geld (zoals u oppert), zich na jullie plotse verdwijning niet zouden wenden tot de andere familieleden in Suleimaniya (allen directe verwanten van uw vader). Dergelijke vaagheden en onlogica met betrekking tot de gebeurtenissen na uw vertrek, versterken het frauduleuze karakter van uw relaas eerder dan dat u hier om waarachtige verklaringen lijkt te gaan. Wanneer u gevraagd werd wat de schuldeisers vandaag - zes jaar na de vermeende feiten – nog van u zouden willen, zegt u zelfs initieel dat u het eigenlijk echt niet weet (CGVS, p. 14), hetgeen indicatief is voor het feit dat de vrees die u vandaag meent te koesteren weinig geloofwaardig is.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat uw familie langs uw vaders kant, meer bepaald uw drie ooms en een tante, op heden nog steeds in Suleimaniya verblijven (CGVS, p. 5). Indien uw vermeende vervolgers het effectief (en nog steeds) op u en uw moeder gemunt zouden hebben, zou logischerwijs verwacht worden dat ook de naaste verwanten van uw vader bedreigd zouden worden en ze ook niet langer op deze plaats zouden kunnen verblijven. Deze vaststelling is een extra indicatie die de aannemelijkheid van uw vrees ondermijnt.

Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat het loutere feit dat u samen wil zijn met de man met wie u religieus getrouwd bent en hier in Europa leerde kennen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. U dient zich hiervoor te wenden tot de geijkte procedure zoals gezinshereniging.

Ook de documenten die u neerlegt (CGVS, p. 6), kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen: Uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs zijn indicatief voor uw identiteit en herkomst, hetgeen in deze beslissing niet wordt betwist.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleimaniya te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/>

<https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIS maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers geïsoleerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIS-activiteiten, geniet ISIS steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. De meeste activiteiten en aanvallen van ISIS vinden plaats in het district Makhmur van de provincie Erbil. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIS-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen. Daarnaast voerde in 2019 en 2020 de internationale coalitie onder leiding van de Verenigde Staten, samen met de peshmerga en Iraakse veiligheidstroepen operaties uit tegen ISIS-cellen in het district Makhmur.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Sinds 2018 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het Turkse leger voert daarnaast ook grondoperaties uit in de gebieden grenzend aan Turkije en richtte militaire bases op op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen vooral in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil is toegenomen. De Turkse lucht- en grondoperaties duurden voort in de eerste helft van 2020. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. Deze lucht- en grondoperaties, die voornamelijk plaatsvinden in de provincies Dohuk en Erbil en in mindere mate in Suleymaniyah, veroorzaken daarnaast ook ontheemding van inwoners van dorpen in de betrokken gebieden. Eenheden van de Iraakse grenswacht hebben in juli 2020 in overleg met Turkije posities ingenomen aan de Turks-Iraakse grens met als doel een de-escalatie van het conflict tussen Turkije en de PKK en het vermijden van burgerslachtoffers. Ook eenheden van de peshmerga namen posities op de grens in.

Sinds een vijftal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran), PDK (Kurdistan Democratic Party) en PJAK (Kurdistan Free Life Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI-, PDK-, en PJAK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Suleimaniya in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Suleimaniya een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Suleimaniya actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Suleimaniya. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van "de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit de schending van de artikels 36/60, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van het artikel 1A en 1D van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, schending van het artikel 3 van de Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, evenals van machtsoverschrijding".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“1. In hoofdde : Vernietiging (niet vertaalde stukken in het administratief dossier)”

Vooreerst moet de raadsman van verzoekster een belangrijke opmerking benadrukken. De verwerende partij vindt de feiten niet geloofwaardig vanwege de grote verschillen tussen de versie van het verhaal in Duitsland in 2016 en de versie van het verhaal in België. Dus het begrepen van al de stukken in verband met de Duitse asielprocedure van de verzoekende partij is essentieel voor de verdediging van de verzoekende partij.

De verzoekende partij moet daarop opmerken dat het administratief dossier zonder een volledige vertalingen van de Duitse asielprocedure van de verzoekende partij in het Nederland werd overgemaakt. Artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet voorziet dat de procedure voor uw Raad een schriftelijk karakter bekleedt.

In dat opzicht, is de volledige kennisneming van het administratief dossier van cruciaal belang teneinde de inhoud ervan te kunnen nagaan, de besluiten die de verwerende partij trekt uit de verklaringen der verzoekende partijen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat voor Vreemdelingen en Staatlozen in samenhang met de stukken - waarvan ze het vertaalde karakter niet kunnen nagaan - te bestuderen evenals de elementen die het dossier bevatten en waarop de verwerende haar beslissingen staat te kunnen onderzoeken.

In casu, wordt in de bestreden beslissingen meermaals verwezen naar het administratief dossier in verband met de Duitse asielprocedure van de verzoekende partij die de Raadsman van de verzoekster niet heeft kunnen onderzoeken. De raadsman van de verzoekende partij spreekt vier talen: Het Franse, Het Spaanse, Het Nederland en Het Engels, ongelukkige Het Duitse is niet een van deze. De raadsman is in de onmogelijkheid om al de Duitse asielprocedure stukken te kunnen begrepen.

Daarbij, voorziet artikel 32 van de Grondwet dat iedereen toegang moet hebben tot administratieve stukken en om er een kopie met een volledige vertaling van de stukken in de procedure taal (Nederland) van te kunnen verkrijgen. Deze voorziening is voor de procedure voor uw Raad doorslaggevend omwille van haar geschreven karakter en het feit dat geen nieuwe middelen mogen worden opgeworpen ter zitting (art. 39/60, al. 2 Vreemdelingenwet).

Om die reden, is het overmaken van het volledige (met een vertaling van al de stukken die niet in de taal van de procedure) administratief dossier van cruciaal belang in de procedure voor uw Raad en dienen de litigieuze beslissingen te worden vernietigd ex de inbreuk op bovengenoemde regelingen.

De rechten van verdediging worden immers niet nageleefd, gelet een verzoekschrift zoveel mogelijk elementen moet omvatten, ten straffe van verwerping van nieuwe middelen. Het gebrek aan het volledig overmaken van het administratief belet een efficiënte verdediging der verzoekende partijen.

Dusdanig worden dit laatste beginsel evenals dat van de gelijkheid der wapens ondermijnt.

Uw Raad heeft trouwens in het kader van een laattijdig overgemaakt administratief laattijdig het volgende arrest getrokken - ook al stelde uw Raad eveneens dat de verzoeker de mogelijk had het dossier ter griffie te raadplegen 'Verzoeker stelt terecht dat hij werd belemmerd in de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de (schriftelijke) procedure van de Raad. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker een beroep diende aan te tekenen op basis van onvolledige informatie, waardoor de rechten van verdediging geschonden zijn. "

Men kan in huidig geval enkel tot hetzelfde besluit komen zodat de litigieuze beslissingen dienen te worden vernietigd omwille van het feit dat een dossier met stukken in een taal die niet machtig door de Raadsman van de verzoekende partij werd.

2. Vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Een voorwoord lijkt me hier nodig. De raadsman van de verzoekende partij wil in de eerste plaats ook kritiek uiten op de methoden van de verzoekende partij sinds de hervatting van de hoorzittingen met de post COVID-19-maatregelen, waarbij duidelijk een instrumentalisering van haar regels is om de rechten van kwetsbaarder te ondermijnen. De laatste hoorzitting vond inderdaad plaats in het kader van "persoonlijke interviews na COVID-19" waarin de raadsman van de aanvrager moet aandringen op bijzonder "ontmenselijkende omstandigheden in die zin dat alle sprekers in "plexiglas dozen worden geplaatst en dat de aanvrager van internationale bescherming is degene die zichzelf "in het midden van deze dozen" bevindt, als een soort "kermisfenomeen".

Bovendien vergemakkelijken deze plexiglas ruiten absoluut geen tweewegcommunicatie, noch tussen "de verzoekende partij en de tolk", noch "tussen de tolk en de asielzoeker". Interpretatiefouten en / of misverstanden zijn er in overvloed van een dergelijke context.

Het is duidelijk dat de aanvragende partij, die al verzwakt is, een mogelijke fout niet kan zien en nog minder beseft. Vanwege deze inadequate gehooromstandigheden, vanwege de post-COVID-19 gezondheidsmaatregelen, kan het daarom niet volledig worden uitgesloten dat de reacties van de

verzoekende partij, die hebben geresulteerd in een negatieve reactie van het CGV, mogelijk niet te wijten zijn aan de context waarin deze laatste hoorzitting plaatsvond. Dit is de reden waarom de raadsman van de verzoekende partij oproept tot annulering van deze hoorzitting om deze opnieuw bijeen te roepen onder veel gunstiger voorwaarden en minder "ontmenselijkend" voor de verzoeker om internationale bescherming!

De raadsman van de verzoekende partij stelt dat de verwerende partij opzettelijk het objectieve bewijsmateriaal waarop de bezorgdheid van de verzoekende partij berust heeft weggelaten. De CGVS probeert de onsamenvatbaarheid van de verhalen te ontmantelen, terwijl er verschillende cumulatieve voorwaarden zijn die de verzoekende partij vrezen in geval van terugkeer. De raadsman van verzoekende partij staat erop dat het de som is van deze objectieve elementen waarmee CGVS geen rekening heeft gehouden en die desalniettemin het risico op vervolging aanzienlijk verhoogt in geval van terugkeer naar Irak (Koerdistan).

3. Risicoprofiel van de verzoekende partij

Vooreerst moet opgemerkt worden dat hoewel bepaalde onderdelen van het asielrelaas van de verzoekende partij door het CGVS als ongeloofwaardig worden beschouwd, dit geenszins de verplichting opheft om ten gronde te onderzoeken of de personen in kwestie een beschermingsnood hebben wegens een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde in haar arrest van 20 juni 2010 immers: [...]

De verzoekende partij is een jonge vrouw van Koerdisch origine in Irak. Ze heeft geen contact meer met familieleden in Irak. Zij vreest de schuldeisers van haar vader. Het is voor hen dan ook ongetwijfeld een gemakkelijke prooi in geval van terugkeer naar het land van herkomst. De Belgische Staat heeft het Verdrag van Istanbul geratificeerd, dat in artikel 60 (Gendergerelateerde asielverzoeken) bepaalt dat: [...]

De situatie van de verzoekster valt onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève, dat in artikel 1 de persoon omvat die "uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging".

De analyse van de CGRA van de hierboven genoemde kwesties heeft de neiging om alles te benadrukken dat volgens hem niet tijdelijk in het verhaal past, zonder ooit een flagrante tegenstrijdigheid te benadrukken. De verwerende partij neemt echter niet de moeite om op te stellen wat de neiging heeft om de versie van de verzoekster te accrediteren.

De vrees van verzoekende partij is gerechtvaardigd gezien het risico op vervolging vanwege zijn lidmaatschap van een sociale groep, namelijk die van Koerdische vrouwen.

Ze is des te fragieler omdat ze het slachtoffer van geweld in Irak zouden kunnen worden.

Verschiedende delen van haar verhaal lijken door de verwerende partij niet te worden betwist wat ondermijnt de motivatie van de bestreden beslissing over al de vorige punten. Uw Raad heeft de gelegenheid gehad om te verduidelijken dat het begrip "behorend tot een sociale groep" een belangrijke rechtspraktijk evolutie heeft ondergaan (Arrest CCE nr. 56.736 van 24 februari 2011), die geneigd is toe te geven dat « le groupe social peut se définir à partir de l'existence de caractéristiques innées et immuables, telles que le sexe (Cour fédérale du Canada, arrêt Ward vs Canada ; house of Lords, Islam Vs Secretary of State for the Home Department, Regina vs Immigration Appeal Tribunal and another ex parte Shah IJRL, 1999, p. 496).

De gewelddadigheden die door de verzoekende partij worden beschreven, kunnen als vervolgingen worden beschouwd zoals uiteengezet in artikel 48/3, §2, lid 2, letter a) **daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld** en (f) **[daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard]** van de wet van 15 december 1980.

Uw Raad heeft dus verschillende keren geoordeeld, overwegende dat vrouwen die dit soort geweld hebben geleden terecht moeten worden beschouwd als gevreesd voor vervolging vanwege hun lidmaatschap van een sociale groep (CCE, n°35751 du 11 décembre 2009; CCE n° 49.893 du 20 octobre 2010; CCE n° 56.736 DU 24 Février 2011).

Uit alle voorgaande elementen blijkt dus dat het CGVS haar onderzoek niet naar behoren heeft uitgevoerd, noch haar beslissing draagkrachtig in feite en in rechte heeft gemotiveerd. Dit vormt dusdanig een inbreuk op de beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de zorgvuldigheidsplicht en de plicht om rekening te houden met alle elementen, evenals aan artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991. Deze vrees - die actueel is - wordt niet onderzocht door de CGVS.

De verzoekende partij valt binnen het toepassingsgebied van artikel 1 A van de Conventie van Genève. Het is dan ook vanzelfsprekend dat zij bescherming vergt.

4. Aangaande de samenwerkingsplicht

De verzoekende partijen dragen de bewijslast van een “gegronde vrees tot vervolging”. Dit houdt in dat zij het bestaan van objectieve feiten die aanleiding geven tot de redelijk verwachte vervolging horen aan te tonen. Aantonen dat de gevreesde vervolging daadwerkelijk zal plaatsvinden is immers in bijna alle gevallen onmogelijk.

Uit de bovenstaande vaststelling kan dan ook worden opgemerkt dat erin hoofde van de verzoekende partijen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij is, wat haar betreft, gebonden door een samenwerkingsplicht.

Onder de samenwerkingsplicht wordt door het Hof van Justitie van de Europese Unie in haar arrest M.M. van 22 november 2012 het volgende verstaan: [...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens deelt dit standpunt en onderstreept de noodzaak van een overeengekomen vaststelling van de feiten.

Op dezelfde wijze, stelt de verwerende partij zich evenmin de vraag over de behoefte aan “doeltreffende” en “niet tijdelijke” bescherming conform artikel 48/5§2 : “Bescherming (...) moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn.”

Er wordt daarnaast gewezen op het feit dat de verwerende partij geen enkel onderzoek heeft gevoerd naar de werkelijke vrees tot vervolging uit de vrouwenconditie en heeft de zaak bijgevolg niet in haar geheel bestudeerd.

Dezervijze schendt de verwerende partij artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 bestudeerd.

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de CGVS schendt dus ook artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Aangezien het CGVS geen rekening heeft gehouden met alle elementen van de zaak, schendt het Commissariaat het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

5. Het voordeel van twijfel

[theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel]

De CGVS heeft de zaak niet in haar totaliteit bestudeerd en schendt dus artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 bestudeerd. De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de CGVS schendt dus ook artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Aangezien het CGVS geen rekening heeft gehouden met alle elementen van de zaak, schendt het Commissariaat het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

6. Vrees op basis van een reëel risico van ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980

Verzoekende partij puur een middel uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Om te veronderstellen dat een asielzoeker niet van de erkenning van het statuut van vluchteling zoals hierboven gevraagd kan genieten, past het voor alle minder om deze versoepelde eis van de graad van blind geweld toe te passen.

Aangezien de tegenpartij een klaarblijkelijke vergissing begaat van appreciatie en de principes schendt van goede administratie en evenredigheid;

Dat, in overeenstemming met de Conventie van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15.12.1980, zelfs indien de tegenpartij beschouwde dat de asielaanvraag niet gegrond was in de zin van de status voor vluchtelingen, diende ze toch haar beslissing te motiveren onder het oogpunt van de subsidiaire bescherming gezien de feiten toelaten te denken dat de verzoekster een werkelijk risico loopt van zware aantasting en haar fysische integriteit

Dat de tegenpartij schijnbaar het belang niet schijnt waar te nemen van de notie van “subsidiaire bescherming” en dat deze een mindere bescherming vertegenwoordigt in termen van duur maar waarvan de weigering, op volledige wijze, een motivatie vergt;

Dat het de verzoekende partij toekomt het bewijs te leveren van een werkelijk risico van zware bedreigingen in geval van terugkeer, dat het risico zich kan materialiseren onder de vorm van folteringen of onmenselijke of degraderende behandelingen;

Dat de verzoekende partij herinnert aan wat aangehaald werd tijdens haar verhoor op het CGVS en houdt vol dat het risico goed en degelijk bewezen is;

Dat de beslissing van het CGVS dient vernietigd te worden en de verzoekster de status toe te kennen van vluchteling en ten subsidiaire titel haar de subsidiaire beschermingsstatus te geven;

Dat de tegenpartij schijnbaar het belang niet schijnt waar te nemen van de notie van “subsidiaire bescherming” en dat deze een mindere bescherming vertegenwoordigt in termen van duur maar waarvan de weigering, op volledige wijze, een motivatie vergt;”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3

van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Verzoekster hekelt dat het administratief dossier geen volledige Nederlandse vertaling van de Duitse asielprocedure van verzoekster bevat. Verder stelt verzoekster dat artikel 32 van de Grondwet voorziet dat iedereen toegang moet hebben tot administratieve stukken en om een kopie met een volledige vertaling van de stukken in de proceduretaal te kunnen krijgen. Verzoekster meent dat deze voorziening in de procedure voor de Raad doorslaggevend is omwille van het geschreven karakter en het gegeven dat er geen nieuwe middelen mogen worden opgeworpen.

Vooreerst dient opgemerkt dat verzoekster overeenkomstig de wet van 11 april 1994 een recht op inzage heeft. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekster en haar raadsman mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier, raadplegen en er een afschrift van krijgen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters raadsman heeft verzocht om een kopie van de documenten in het administratief dossier te verzenden en dat de administratieve medewerker van het CGVS dit heeft gedaan. Verzoekster en haar raadsman hebben bijgevolg kennis kunnen nemen van de documenten in kwestie.

Wat betreft het gegeven dat de stukken in verband met verzoeksters asielprocedure in Duitsland in een het Duits zijn opgesteld, dient opgemerkt dat het Duits één van de drie landstalen in België betreft.

Daarnaast kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud worden afgeleid dat de *protection officer* de essentie van de relevante gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud heeft vertaald (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15) en dat de bestreden beslissing eveneens een samenvatting van de kernelementen van verzoeksters verklaringen tijdens de asielprocedure in Duitsland bevat (bestreden beslissing, p. 2).

Bovendien is verzoekster wel degelijk op de hoogte van de inhoud van de stukken uit Duitsland gezien zij als enige persoon in principe wel kan weten wat zij daar heeft verklaard.

Ten overvloede dient erop gewezen dat geen wettelijke bepaling de commissaris-generaal verplicht om de landeninformatie die aan het dossier wordt toegevoegd in de taal van de rechtspleging op te stellen.

Artikel 51/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.”

Uit het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is en dat de bestreden beslissing genomen is in het Nederlands. Derhalve is artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet correct toegepast. De proceduretaal voor het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, zoals bepaald in voormeld artikel 51/4, § 1, kan niet gelijk gesteld worden met de taal van de informatiebronnen die gehanteerd worden door verweerder.

7. Inzake verzoeksters algemene opmerkingen aangaande de “ontmenselijkende” omstandigheden van de gehoren ten gevolge van COVID-19, toont zij op geen enkele wijze *in concreto* aan dat de genomen maatregelen, die overigens van kracht zijn in het kader van de veiligheid en de gezondheid van alle aanwezige partijen tijdens de gehoren, een invloed hebben gehad op de door haar afgelegde verklaringen, noch dat hierdoor communicatieproblemen zouden zijn ontstaan.

8. Verzoeksters argumenten in het verzoekschrift kunnen de in de bestreden beslissing uiteengezette terechte en pertinente motiveringen niet weerleggen.

De elementen van deze motiveringen zijn de volgende:

- verzoeksters asielrelaas in België stemt geenszins overeen met het verhaal dat ze voor de Duitse asielinstanties heeft verklaard;
- verzoeksters verklaringen in het kader van onderhavige procedure zijn doorspekt van vaagheden en weinig concreet;
- de vaststelling dat verzoeksters familie langs vaderskant nog in Suleimanya verblijft is een extra indicatie die de aannemelijkheid van verzoeksters vrees ondermijnt;
- het loutere feit dat verzoekster samen wil zijn met haar man is niet afdoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verweerder kon op basis van deze elementen op basis van deze elementen in het administratief dossier terecht concluderen dat verzoekster haar voorgehouden vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

9. Verder verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar haar risicoprofiel. Ze stelt dat ze een jonge vrouw van Koerdische origine is, dat ze geen contact meer heeft met haar familie in Irak en dat ze vrees voor de schuldeisers van haar vader. Ze haalt artikel 60 van het Verdrag van Istanbul aan, stelt dat ze behoort tot de sociale groep van Koerdische vrouwen en merkt op dat ze des te fragieler is omdat ze slachtoffer van geweld in Irak zou kunnen worden.

Verzoekster verwijst derhalve naar artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet als grond van vervolging.

Artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”

Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

§ 2. Bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 kan alleen geboden worden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, moet doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en

bestrafing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”

De Raad benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Te dezen merkt de Raad op dat het louter feit te behoren tot een sociale groep niet volstaat om in aanmerking te komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. Eenmaal het behoren tot een bepaalde sociale groep werd vastgesteld, is de volgende stap immers het nagaan van het bestaan van een *nexus* tussen verzoeksters behoren tot een sociale groep en verzoeksters vrees voor vervolging, of afwezigheid van bescherming. Deze *nexus* wordt vereist in artikel 48/3, § 3 van de Vreemdelingenwet dat uitdrukkelijk bepaalt: *“Er moet een verband zijn tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden.”* De *nexus* betreft het causaal verband tussen (i) het behoren tot een sociale groep en de gegronde vrees voor vervolging, of (ii) het behoren tot een sociale groep en de afwezigheid van een effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging, en in het bijzonder de onwil van de actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging(en) indien de daad van vervolging op zichzelf niet is verbonden met een vervolgingsgrond. Het verband tussen het behoren tot een bepaalde sociale groep en de vrees voor vervolging die voortkomt uit de daden van vervolging, dan wel de afwezigheid van bescherming, is bijgevolg essentieel (zie bv. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p.18).

Tevens kan een lid van een bepaalde sociale groep een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van het behoren tot een sociale groep terwijl een ander lid van dezelfde groep geen vrees voor vervolging zal hebben. Evenzo kunnen er persoonlijke omstandigheden zijn ingevolge dewelke een lid van een sociale groep bescherming kan verkrijgen terwijl andere leden van dezelfde sociale groep niet van bescherming kunnen genieten (cf. *EASO Guidance on membership of a particular social group*, *EASO Practical Guides Series*, March 2020, p.18).

De vervolgingsvrees ingevolge het gegeven dat ze een Koerdische vrouw is dient derhalve *in concreto* te worden aangetoond.

Verzoekster brengt echter geen landeninformatie waaruit blijkt dat alle Koerdische vrouwen in Irak daden van vervolging, zoals bepaald en omschreven in artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet, zullen ondergaan.

Verder maakt ze, gelet op de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielmotieven, niet concreet aannemelijk een daad van vervolging te zullen ondergaan.

Verzoekster brengt evenmin een concreet gegeven bij waaruit de afwezigheid kan blijken van een effectieve en niet-tijdelijke bescherming tegen daden van vervolging in Irak, en in het bijzonder de onwil van actoren van bescherming om bescherming te verlenen tegen de gevreesde vervolging(en) indien de daad van vervolging op zichzelf niet is verbonden met haar behoren tot de sociale groep van de Koerdische vrouwen.

Verzoekster toont aldus noch middels haar verklaringen, noch middels documenten het wettelijk vereiste verband (*nexus*) aan tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden. Verzoekster brengt evenmin landeninformatie bij waaruit dergelijke *nexus* kan blijken. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat ze omwille van het behoren tot de sociale groep van Koerdische vrouwen een gegronde vluchtelingenrechtelijke vrees heeft.

10. Verzoekster voert de schending aan van artikel 60 van het Verdrag van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (hierna: Verdrag van Istanbul). Het Verdrag van Istanbul is op 11 mei 2011 in Istanbul gesloten door alle 47 lidstaten van de Raad van Europa en op 1 augustus 2014 in werking getreden. Op 1 maart 2016 is de Wet houdende instemming met het Verdrag van Istanbul verschenen in het Belgisch Staatsblad.

Overweging 31 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en De Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) verwijst naar dit verdrag: “*Nationale maatregelen betreffende de herkenning en documentatie van symptomen en tekenen van foltering of andere ernstige vormen van fysiek of psychisch geweld, inclusief seksueel geweld, in onder deze richtlijn vallende procedures kunnen onder meer gebaseerd zijn op het Handboek betreffende het effectief onderzoeken en documenteren van foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing (Protocol van Istanboel) (Manual on Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment)*”. Gendergerelateerd geweld tegen vrouwen werd opgenomen in het Gemeenschappelijk Europees Asiel Systeem (GEAS).

Artikel 48/3, § 2, tweede lid a) en f) van de Vreemdelingenwet heeft deze bepalingen geïmplementeerd. De Raad ziet niet in, noch wordt dit minimaal toegelicht, wat voornoemd artikel van bovenstaand Verdrag van Istanbul toevoegt aan de vigerende wetgeving.

Hoe dan ook blijft verzoekster met haar verwijzing naar dit Verdrag van Istanbul louter theoretisch. Dit klemt des te meer gezien geen geloof wordt gehecht aan de door haar aangehaalde (gendergerelateerde) vrees voor vervolging. Verzoekster verduidelijkt voorts niet welke gendergerelateerde problemen niet onderzocht werden, noch hoe de criteria uit het Vluchtelingenverdrag op een niet-gendersensitieve wijze werden uitgelegd, noch hoe haar verzoek om internationale bescherming niet-gendersensitief zou zijn behandeld.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie in het dossier, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Suleimaniya geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS